

- 2) Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές ^(?), ιδίως δε τα άρθρα 1, παράγραφος 2, 6, παράγραφος 1, και 7, παράγραφος 1, την έννοια ότι δεν επιτρέπουν τον έλεγχο των ρητρών των συμβάσεων που συνάπτονται με βάση τα κριτήρια του άρθρου 3 της εν λόγω οδηγίας όσον αφορά το λεγόμενο «κόστος της πιστώσεως εκτός των τόκων», το οποίο καθορίζεται βάσει των κριτηρίων του άρθρου 36α του νόμου περί καταναλωτικής πίστωσης της 12ης Μαΐου 2011 (Dz.U.2018.993, ενοποιημένη έκδοση);

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

⁽²⁾ ΕΕ 1993, L 95, σ. 29.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 28 Δεκεμβρίου 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J. κατά Krajowa Rada Sądownictwa

(Υπόθεση C-824/18)

(2019/C 164/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Καθού: Krajowa Rada Sądownictwa

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, το άρθρο 6, παράγραφος 1, και το άρθρο 19, παράγραφος 1, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη, και το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, καθώς και το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ την έννοια

ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής του κράτους δικαίου και προσβολή του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, όταν ο εθνικός νομοθέτης κατοχυρώνει μεν το δικαίωμα ασκήσεως ένδικης προσφυγής σε ατομικές υποθέσεις που αφορούν την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος στο αποφανόμενο σε τελευταίο βαθμό δικαστήριο (Ανώτατο Δικαστήριο) ενός κράτους μέλους, αλλά ορίζει ότι η απόφαση που λαμβάνεται στο πλαίσιο διαδικασίας επιλογής, πριν από την υποβολή συστάσεως για τον διορισμό δικαστικού λειτουργού στο ως άνω δικαστήριο, καθίσταται απρόσβλητη και αναπτύσσει άμεση ισχύ σε περίπτωση μη ασκήσεως προσφυγής κατά της αποφάσεως που έχει ως αντικείμενο τη συνολική εξέταση και αξιολόγηση, όλων των υποψηφίων για το Ανώτατο Δικαστήριο, από όλους τους συμμετέχοντες στη διαδικασία επιλογής, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και υποψήφιος ο οποίος δεν έχει συμφέρον να προσβάλει την απόφαση αυτή, και συγκεκριμένα ο υποψήφιος που προτείνεται με τη σύσταση για διορισμό στην εν λόγω θέση, με αποτέλεσμα:

— το ένδικο βοήθημα να χάνει την αποτελεσματικότητά του και το αρμόδιο δικαστήριο να μην έχει τη δυνατότητα να προβεί σε αποτελεσματικό έλεγχο του τρόπου διεξαγωγής της ως άνω διαδικασίας επιλογής,

— και, σε περίπτωση που στη διαδικασία αυτή υπάγονται και οι θέσεις δικαστών στο Ανώτατο Δικαστήριο τις οποίες έως τώρα κατείχαν δικαστές για τους οποίους ισχύει νέα κατώτερη ηλικία συνταξιοδότησεως, χωρίς να παρέχεται μόνο στους εν λόγω ενδιαφερόμενους δικαστές η δυνατότητα να αποφασίσουν αν θα κάνουν χρήση του κατώτερου ορίου συνταξιοδότησεως, στο πλαίσιο της αρχής της ισοβιότητας των δικαστών –αν διαπιστωθεί ότι με τον τρόπο αυτό θίγεται η εν λόγω αρχή– τούτο να επηρεάζει επίσης την έκταση και το αποτέλεσμα του δικαστικού ελέγχου της ως άνω διαδικασίας επιλογής;

- 2) Έχουν το άρθρο 2 σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, τρίτη περίοδος, και το άρθρο 6, παράγραφος 1, ΣΕΕ σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, και το άρθρο 20 σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, και το άρθρο 52, παράγραφος 1, του Χάρτη σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, και παράγραφος 2, στοιχείο α', και το άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, καθώς και το άρθρο 267, τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ την έννοια

ότι υφίσταται παραβίαση της αρχής του κράτους δικαίου καθώς και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και της επί ίσοις όροις και άνευ διακρίσεων προσβάσεως σε δημόσια θέση, και συγκεκριμένα στη θέση του δικαστικού λειτουργού στο Ανώτατο Δικαστήριο, όταν, σε ατομικές υποθέσεις που αφορούν την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος στο εν λόγω δικαστήριο, παρέχεται μεν το δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου αλλά, λόγω των περιγραφόμενων στο πρώτο ερώτημα ρυθμίσεων που αφορούν το απρόσβλητο των αποφάσεων, ο διορισμός σε κενή θέση δικαστικού λειτουργού στο Ανώτατο Δικαστήριο είναι δυνατός χωρίς τον έλεγχο από το αρμόδιο δικαστήριο της προαναφερθείσας διαδικασίας επιλογής –εφόσον έχει ζητηθεί τέτοιος έλεγχος– και συγχρόνως η έλλειψη του συγκεκριμένου δικαστικού ελέγχου, προσβάλλοντας το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής, προσβάλλει και το δικαίωμα της επί ίσοις όροις προσβάσεως σε δημόσια θέση, κάτι το οποίο αντίκειται στο δημόσιο συμφέρον,

και ότι παραβιάζεται η αρχή της θεσμικής ισορροπίας, σε περίπτωση κατά την οποία το όργανο του κράτους μέλους που πρέπει να μεριμνά για την ανεξαρτησία των δικαστηρίων και των δικαστών (το Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο), ενώπιον του οποίου διεξάγεται η διαδικασία που αφορά την άσκηση του δικαστικού λειτουργήματος στο Ανώτατο Δικαστήριο, συγκροτείται κατά τρόπο ώστε οι εκπρόσωποι της δικαστικής εξουσίας στο εν λόγω όργανο να εκλέγονται από τη νομοθετική εξουσία;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Ιανουαρίου 2019 —
Asmel società consortile a r.l. κατά A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione**

(Υπόθεση C-3/19)

(2019/C 164/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Asmel società consortile a r.l.

Εφεσίβλητη: A.N.A.C. — Autorità Nazionale Anticorruzione

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το δικαίο της Ένωσης σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 33, εδάφιο 3bis, του decreto legislativo n. 163 της 12ης Απριλίου 2006, που περιορίζει την αυτονομία των δήμων κατά το μέτρο που προβλέπει αποκλειστικά δύο οργανωτικά μοντέλα για την κεντρική αρχή προμηθειών στην οποία μπορούν να αναθέσουν καθήκοντα, ήτοι την ένωση δήμων εάν υπάρχει ήδη ή τη μέλλουσα να συσταθεί κοινοπραξία μεταξύ δήμων;